

Prezident Ruské federace: právní status a faktická role

Abstrakt

Disertace se v pěti částech zaobírá primárně otázkou, proč je Prezident Ruské federace tak silným orgánem státní moci a jak se na fakticky silné roli ruského prezidenta podílí ruská právní úprava.

V první části je zprostředkován pohled na prezidenta očima Ústavního soudu Ruské federace, tzn., že čtenáři se předkládá, jaké základní otázky ve vztahu k prezidentovi řešil ústavní soud, jak je posoudil a čím svá rozhodnutí zdůvodnil. Jednotlivá rozhodnutí ústavního soudu jsou pečlivě vybrána tak, aby poukázala na obecnější tendence a kvalitu argumentace ústavního soudu.

Druhá část se zaměřuje na problematiku právního institutu Zplnomocněných zástupců Prezidenta Ruské federace. Jeho současnou právní i faktickou podobu determinuje snaha prezidenta centralizovat federaci a posílit tzv. vertikálu státní moci. Kritická analýza zplnomocněných zástupců a jejich podpůrného aparátu by měla napovědět, jakým způsobem je uplatňována prezidentská moc v jednotlivých subjektech Ruské federace. Výklad se dále nevyhýbá problematice federálních okruhů majících *pro futuro* potenciál nahradit subjekty federace a vytvořit tak snáze centrálně řízený stát a opětovně navrátit dvouúrovňový systém státní moci.

Třetí část věnuje prostor právní odpovědnosti ruského prezidenta. Vznese se otázka, zda odpovědnost prezidenta ústrojně navazuje na postavení, které prezident zaujímá v Ruské federaci, tzn., zda je v souladu s jeho právy a povinnostmi. Podrobné analýze neujde institut zbavení prezidenta jeho funkce a skutkové podstaty, které prezident musí naplnit, aby mohl být zbaven svého úřadu.

Čtvrtá část pojednává o pomocném orgánu prezidenta – Administrativě Prezidenta Ruské federace, a to o jejím přerodu z čistě pracovního orgánu nejbližších pomocníků prezidenta v nesmírně fakticky vlivný orgán státní moci. Zmíněny budou také konzultativně-poradní orgány při prezidentu, jejichž prostřednictvím prezidenta fakticky získává prostředek ovlivňování ostatních mocných lidí v Ruské federaci.

Pátá část dává prostor korelaci dvou základních pojmů každého orgánu státní moci, tzn. funkcím a pravomocem. Přičemž funkce jsou chápány jako odůvodnění každodenní činnosti prezidenta (proč tak činí) a pravomoci pak představují jednotlivé kroky prezidenta (co činí). Funkcím jsou orientačně podřazeny konkrétní pravomoci.

Klíčová slova: Prezident Ruské federace; právní status; faktická role